

Systemisch denker/kunstenaar

Juryrapport Studenten Maaskantprijs 2025

Door Catja Edens

We leven in complexe tijden, zoveel is duidelijk. Geopolitieke spanningen rijgen zich aaneen met de grote klimaatvraagstukken, woningnood, polarisatie en een haperend landsbestuur. En dat is nog niet alles. Hoewel ruimtelijk ontwerp alleen, niet de oplossing kan bieden voor deze problemen, zoals een student dit jaar wat optimistisch beweerde, kan het in belangrijke mate bijdragen aan oplossingen. De ontwerper moet dan wel bereid zijn om de almaar complexere realiteit te overzien en ermee te werken. Dat vraagt om een talent voor systemisch denken, maar ook om kunstenaarschap.

Voor zo'n systemische blik moet je niet alleen over doorzettingsvermogen beschikken maar ook over een zeker optimisme, gelooft de jury. Een voorbeeld is het ontwerp voor een school dat dit jaar werd ingezonden. Deze werd ontworpen om tegelijkertijd de spil te zijn in het sociale weefsel van de gemeenschap, het gebouwde weefsel van de omgeving, en het watersysteem met zijn toenemende dynamiek. Een ander project toont de precieze en gelaagde analyse van een vervuild stukje Brussel, van bodem tot lucht, als basis om het metabolisme van tijd, stofstromen en ruimte bij te kunnen sturen voor een schonere toekomst.

Aan de andere kant van het spectrum bevinden zich inzendingen die inzoomen op de ruimtelijke discipline om die te onderzoeken op haar kracht, mogelijkheden en kwaliteiten. Dat gebeurt bijvoorbeeld in het ontwerp van een maquette waarin stedelijke elementen zijn gecombineerd tot een beladen scenografie. Maar ook door de herinterpretatie van een historische silo met behulp van een wezensvreemde stalen draagconstructie, of door het omarmen van de gelaagdheid van een oude boerderij in al haar sleetsheid.

Het verheugt de jury als studenten de autonomie aan de dag leggen om een opdracht verbreden of anders te interpreteren. Ook is zij enthousiast over de systemische ontwerpintelligentie die zij in veel projecten herkent. Maar het wordt niks zonder de creatieve intelligentie, zonder het kunstenaarschap waaraan sterke projecten zich laten herkennen. Uit de 23 inzendingen koos zij een shortlist van drie projecten die uitblinken in deze kwaliteiten.

BioRegio Zee-Land (shortlist)

Dit project is een diepteonderzoek naar de Biesbosch als productielandschap. Daarvoor hebben de ontwerpers zich gericht op klei, riet en wilgen als materialen die van oorsprong in dit gebied voorkomen. Historisch onderzoek leidde tot een dieper begrip van de connectie tussen deze producten en het landschap dat ze voortbrengt. De dynamiek daarvan veranderde door de aanleg van de Deltawerken die zeearmen afsloten en de kwaliteit van het water in de Biesbosch aantastten. Op basis van de verworven inzichten is een plan ontwikkeld waarmee het landschap zich kan gaan herstellen. De productie van klei, riet en wilgen als natuurlijke bouwmaterialen wordt daarmee mogelijk en ook de bijbehorende ambachtelijke technieken worden in ere hersteld en geactualiseerd. Natuurherstel en de herinstructie van de oude wilg- en rietsoorten gaan hiervoor hand in hand. De jury ziet in dit project een aandachtige en geduldige analyse naar de aard en geschiedenis van de Biesbosch als basis voor het versterken van de ecologische veerkracht en de productiemogelijkheden van dit landschap. Het ontwerp toont een circulair landschap waarin slib, riet en wilgentakken geoogst en verwerkt worden. Een vezelfabriek en een woonwijkje opgetrokken uit diezelfde materialen zijn met zorg in het landschap gepositioneerd maar kunnen daar even gemakkelijk weer in opgaan. De jury spreekt haar bewondering uit voor deze gedreven en gedisciplineerde studie die recht doet aan de systemische werkelijkheid van de Biesbosch.

Naam student: Shamal Soltani en Winston Jacques
Studio: BioRegio ZeeLand
Docenten: Eileen Stornebrink, Willie Vogel, Maud van den Beuken

Between Grounds (shortlist)

Architectuur is soms de kunst van het weglaten. Het ventilatiegebouw van de Maastunnel is een krachtige architectonische verschijning, in haar huidige vorm een volledig en volmaakt gebouw. Toch vroeg de functiewijziging tot museum om ingrijpen. De ontwerper is erin geslaagd om dit terughoudend en met een feilloos gevoel voor verhoudingen en ruimtelijke beleving te doen zonder daarbij de integriteit van dit bijzondere gebouw aan te tasten. De jury heeft zich vergaapt aan de prachtige snede dwars door het gebouw die met een Gordon Matta Clark-achtige kwaliteit beleving toevoegt door materiaal weg te nemen. De presentatie van dit project, met een isometrie, situatietekeningen en plattegronden, is sober en geraffineerd, en kenmerkt zich door een trefzeker kleurgebruik. De maquette completeert het beeld. Een van de juryleden citeerde hier de woorden van Corné bij de Vaate, een andere inzender voor deze editie: 'Een gebouw is net als een tuin die geen definitieve eindtoestand kent, maar waarin je soms liefdevol moet snoeien.' Daarvoor is het kunstenaarschap nodig waarvan dit project getuigt.

Naam student: Maura Put
Studio: Maastunnel Museum
Docenten: Jasper Stevens, Karel Verstraete

Logistiek en leefbaarheid in beweging, winnaar Studenten Maaskantprijs 2025

Met maar liefst twee projecten werd Jasper Peters geselecteerd voor de Studenten Maaskantprijs 2025. Met deze winnende inzending, een ontwerp voor een nieuw stuk stad op de Oostflank van Rotterdam, betoont hij zich een ontwerper die in staat is vraagstukken van grote gelaagdheid en complexiteit te hanteren, om tot onweerstaanbare ruimtelijke oplossingen te komen. Hier laat hij zien hoeveel het kan opleveren om een vraag te beantwoorden aan de hand van een andere vraag. De opdracht om de snelwegomgeving van de A16 op de Rotterdamse Oostflank tot een toekomstbestendig stedelijk gebied te maken, voert hij uit door antwoord te geven op de vraag hoe de logistiek van stadsbevoorrading met pakjes en pakketten schoner en slimmer kan worden georganiseerd. Door logistieke stromen ondergronds te bundelen in het metronetwerk, in plaats van met busjes door de stad te rijden, maakt hij slim gebruik van de bestaande infrastructuur. Vanuit deze benadering zijn de ringwegen en hun knooppunten met het metronetwerk cruciale schakels tussen stad en regio.

Op basis van deze systematiek identificeert Jaspers het kleurloze rangeerterrein langs de A16, tussen Kralingse Zoom en Capelsebrug, als een kansrijk sleutelgebied. Hij ontwerpt deze plek als een strategisch stedelijk centrum waar de ondergrondse logistiek van stadsbevoorrading wordt gekoppeld aan een levendige, bovengrondse stedelijkheid van wonen, werken en voorzieningen. Daar versterken groen pleinen en collectieve ruimtes de leefkwaliteit, terwijl duurzame technologieën als restwarmtebenutting uit metrotunnels en regenwaterhergebruik bijdragen aan de circulaire stad. En zo raakt dit project tegelijkertijd aan vele vraagstukken waarmee Peters bewijst dat hij wel raad weet met de systemische realiteit. Dat hij als student stedenbouw deze vraagstukken vervolgens elegant en schijnbaar moeiteloos tot architectonische uitwerking weet te brengen, maakt hem tot de systemisch denker/kunstenaar die onze tijd nodig heeft.

Naam student: Jasper Peters
Studio: Atelier A16
Docenten: Shelley Long, Hein van Lieshout, Iris Wijn

Observaties van de jury bij de andere inzendingen

Vitaliteit van structuur

Dit ontwerp bewijst dat de typologie van het palazzo zich heel goed leent voor hedendaagse interpretaties. Een monumentaal stedelijk blok, geïnspireerd op Boedapester palazzo's, biedt ruimte aan een eigentijds woonmilieu, gerangschikt rond een dubbele binnenhof. De buitengevels vormen de tijdloze, vaste waarde van dit stadspaleis terwijl er binnenin juist ruimte is voor flexibiliteit zodat het woonaanbod kan meebewegen met behoeften die veranderen in de tijd. De plint die in het geval van een klassiek palazzo een grotere verdiepingshoogte heeft en als basement fungeert, kreeg een wat informeler karakter en opent zich naar de stad, een bewuste breuk met het verleden. De jury spreekt haar waardering uit voor de gedegenheid van deze studie als een oefening in zelfbeheersing en klassiek meesterschap die tot uiting komt in het fijnzinnige en heldere tekenwerk.

Naam student: Adriaan Kadijk

Studio: Boedapester Palazzo

Docenten: Hans van der Heijden, Theo van de Beek, Harmen van der Wilt

Wonen voor iedereen in de Kop van Feijenoord

Het woningaanbod op de Kop van Feijenoord sluit niet langer aan bij de vraag. Om de mogelijkheden voor een grotere differentiatie in woningtype, prijspeil en huur of koop te verkennen zijn jongeren uit de wijk aan tafel gevraagd. Zij vertegenwoordigen niet alleen het heden maar vooral de toekomst van de Kop van Feijenoord. De architectonische vertaling van hun ideeën over wonen, is aan de hand van een *serious game* geprojecteerd op De Peperklip. Hoe zou dit beroemde sociale woningbouwcomplex van Carel Weeber uit 1982 door middel van interne aanpassingen en uitbreidingen op het dak, de ruimte kunnen bieden aan een grotere variatie van woningen: klein, groot, geclusterd of in de vorm van maisonnettes? De jury vindt het een interessante en moedige keuze dat de ontwerper hier in de rol van spelleider is gekropen en zo het gesprek met deze jongeren is aangegaan. Behalve een verkenning van hun ideeën kan dit project ook worden opgevat als een verkenning van het laadvermogen van De Peperklip.

Naam student: Aaron Jansen

Studio: Hefhouse Feijenoord

Docenten: Maarten Weyns, Omar Kashmiry, Dirk Verhagen, Marjolein Vermeulen

Berkenhof Emma

Het lommerrijke karakter van het Haagse Regentessekwartier vormt de basis voor dit woonblok waarin een genereuze binnentuin de toon zet. Deze is verdeeld in een Hortus Ludi als plek voor ontmoeting, Hortus Catalogi met een arboretum van inheemse berkensoorten en de Hortus Contemplationis als plek voor bezinning. Rondom bevindt zich een helder woongebouw dat, zonder historiserend te worden, in dimensionering en gevelarticulatie mooi aansluit bij de omgeving. Het blok biedt daar een belangrijke verrijking van het publieke domein met de binnentuin die vanaf de straat zichtbaar en toegankelijk is – iets waarvan ook de prachtige maquettefoto getuigt. De jury vindt de gelijke aandacht waarmee woongebouw en buitenruimte zijn ontworpen, overtuigend. De poëzie op de blinde muren is een fijne toevoeging.

Naam student: Boris Maas

Studio: The (un)common room

Docenten: Glenn Lyppens, Koen Pauwels, Karin Borghouts, Arthur de Keyser

Embraced Columns

Dit project laat zich begrijpen als een doorleefd pleidooi voor transformatie – niet alleen omdat transformatie zuinig en duurzaam is, maar vooral omdat het avontuurlijk is en tot nieuwe vondsten kan leiden. In dit project gebeurt dat door het silogebouw van de Meelfabriek aan de Maashaven te confronteren met de stalen draagconstructie van de Sint Petruskerk in het Zweedse Klippan. De jury was enigszins in verwarring over deze combinatie van gebouwen, die toch in functie, stijl en leeftijd niets met elkaar van doen hebben. Maar al snel zag ze de waarde van dit experiment dat sensitief en consequent is uitgevoerd. De toewijding wordt tastbaar in de prachtige maquette en de reeks tekeningen die laat zien hoe de silo kan transformeren tot een sacraal publieksgebouw met in het hart de twee monumentale stalen draagconstructies.

Naam student: Corné bij de Vaate

Studio: Alles ist Umbau

Docenten: Jate Bleeker, Mireia Martín, Mario Rinke, Kaita Shinagawa

The cathedral of work

Dit project is niet een antwoord op de ruimtevraag van de creatieve industrie zoals de studio *brief* dat voorschreef, maar op de ruimtevraag van de maakindustrie. Voor de jury tekent alleen al die eigennuttige keuze de kracht van deze ontwerper. Met locatie en vierkante meters komt dit project in praktische zin tegemoet aan de ruimtebehoefte van deze groep. Het interessante is echter dat daaraan een mentale dimensie wordt toegevoegd. Dit gebouw is namelijk een eerbetoon aan de vaklieden die werken met hun handen, aan de loodgieters, timmerlieden en warmtepompbouwers waar we – ook in tijden van AI – niet zonder zullen kunnen. De cathedral of work verheft deze beroepen tot een hedendaagse makersgilde met een gebouw dat tegelijkertijd monumentaal en praktisch is. Niet alleen biedt het bedrijfsruimte, er zijn ook gezamenlijke voorzieningen zoals ontvangst- en expositieruimte. Zo profiteren makers van elkaars aanwezigheid en ontstaat hier bovendien een bestemming die voorziet in belangrijke publieke infrastructuur in de stad.

Naam student: Dylan van der Burgt

Studio: Creating space for (creative) work

Docenten: Merten Nefs, Izabella Slodka, Ana Luisa Moura, Sanne van den Breemer

End:

Het Proces van Franz Kafka, ligt aan de basis van dit atmosferische en theatrale ontwerp. De stad Brussel bood de bibliotheek van publieke ruimtes, gevels, details en materialen waarin de architectonische elementen bij elkaar konden worden gezocht. Het leidde tot het ontwerp van een sferische, verlaten plek, doordeesemd van het naderend onheil dat zich in het laatste hoofdstuk van *Het Proces* –de basis voor dit project– voltrok. Dit is geen ruimtelijk ontwerp in de klassieke zin, zo constateert de jury, maar een studie naar de kracht van architectonische middelen. Het ontwerpen van ruimte brengt macht en verantwoordelijkheid met zich mee want een ontwerper kan de sfeer en soms ook het verhaal bepalen. Dit project is daarvan een bewonderenswaardige verkenning waarvan het maakproces in beeld is gebracht, met een meesterlijke maquette als resultaat.

Naam student: Elias T'joens

Studio: Making a scene

Docenten: Claudio Saccucci, Roxane van Hoof, Bas Leemans, Riccardo de Vecchi

De Getijdenwerf

De locatie die voor dit schoolontwerp werd gekozen maakt het tot een uitdagend vraagstuk. Want hoe ontwerp je een school op een buitendijkse locatie die zich niet leent voor ophoging? De Getijdenwerf bewijst op blijmoedige wijze dat complicerende factoren kunnen leiden tot interessante nieuwe oplossingen. De school wordt hier zowel deel van het watersysteem als deel van een veerkrachtige wijk en is ontworpen om hogere waterstanden te kunnen verdragen met de inzet van waterbuffering en -retentie. De jury heeft waardering voor de veerkracht van dit gebouw. Het is (binnen zekere grenzen) bestand tegen veranderingen in klimaat en getijden; het kan zich bovendien voegen naar in de tijd veranderende behoeften. Door het gebouw volledig demontabel te maken, is het aanpasbaar. Met de in de omgeving geoogste bouwmaterialen voegt de school zich in zijn context. Het schoolplein waar het water bij piekbuien en hoge waterstanden de ruimte krijgt, doet de rest.

Naam student: Floor Skrabanja

Studio: School-voorbeeld

Docenten: Bart van Kampen, André van der Slik, Annette Matthiessen, Marvin Bruin

Van tonen naar zorgen

Dit project richt zich niet alleen op bewustwording van een maatschappelijke problematiek, maar ook op het bijdragen aan een oplossing voor diezelfde problematiek. De jury ziet het als een project in drie fasen. Fase 1 is het signaleren van het probleem van onveiligheid van vrouwen in een overnachtingsruimte van het Leger des Heils en directe omgeving. Fase 2 is het ontwerpen van een tentoonstelling over deze thematiek. Fase 3 is het hergebruik van de tentoonstellingsmaterialen voor privacy vergrotende slaapcapsules voor vrouwen in de vestiging van het Leger des Heils, en voor verlichtingsarmaturen en ontmoetingsplekken die de directe omgeving veiliger maken voor deze en andere vrouwen. De jury is enthousiast over deze holistische benadering en de bijbehorende vindingrijke, circulaire oplossingen.

Naam student: Furkan Cinar

Studio: Museaal kapitaal

Docenten: Sarah van der Giesen, Anne Dessing, Sereh Mandias, Adriaan Groot

Een zee van mogelijkheden

Dit project presenteert een toekomstperspectief voor de stad Den Helder. Vanuit een verleden waarin fossiele energie centraal stond met olie en gaswinning op de Noordzee, transformeert de stad naar een circulaire toekomst. Er verschijnen windmolens, zonneparken en Co2 opslag in de lege gasvelden. De kweek van schelpdieren, zeewier en algen draagt bij aan de circulaire voedselketen. Op land komt ruimte voor landbouwvernieuwing, landschapsherstel en versterking van biodiversiteit. De off-shore platforms worden hergebruikt als icoon voor een nieuwe zelfvoorzienende regio van land en water met Den Helder in het hart. Deze reusachtige hoogtechnologische objecten op te vatten als archetypen van menselijke maakbaarheid, vindt de jury een prachtige vondst. Ze voor de kust te positioneren als multifunctionele hubs met ruimte voor ontmoeting en educatie waardeert ze niet zozeer als een praktische maar vooral als een symbolische daad.

Naam student: Jasper Peters

Studio: Het systeem van een stad

Docenten: Wander Hendriks, Nancy Smolka, Kai den Hollander, Liesbeth Levy

Nestas

Wat zijn de mogelijkheden van bestaande modulaire bouwsystemen? Kun je daarmee ook buiten de vaste ontwerpmodules treden en wezenlijk nieuwe ontwerpen maken? Dit ontwerp buigt zich over de 800 Oostenrijkse montagewoningen die na WOII in Nederland werden geïmporteerd om de woningnood aan te pakken. Ook na het verstrijken van de voorziene levensduur van 50 jaar, zijn deze woningen nog in goede staat en geliefd. Dit ontwerp geeft ze een relevante alternatieve toekomst door ze te her-assembleren tot 'nest-woningen' voor jongeren, een groep waarvoor zelfstandig wonen even belangrijk is als de bestrijding van eenzaamheid. Hoewel de jury niet volledig overtuigd is van de collectieve ruimte onder de woningen, zou ze toch meteen willen gaan wonen in dit prachtig met de hand getekende project waarin de verfijning van het modulaire systeem mooi tot zijn recht komt.

Naam student: Jeanine van Steenselen

Studio: De architectuur van modulaire houtbouw

Docenten: Arnoud Seegers, Hellmer Rahms, Tjerk de Boer

From survival to recovery

De opdracht om flexibele woningen voor arbeidsmigranten te ontwerpen die hen meer zeggenschap kan geven over hun eigen leven, is hier uitgebreid tot een bredere vraag. Dit ontwerp biedt arbeidsmigranten in Den Haag niet zozeer een plek om te wonen als wel een plek waar veiligheid, gemeenschapsvorming en zorg samenkomen. Het complex komt tegemoet aan de noden van arbeidsmigranten die buiten het systeem van controle en uitbuiting zijn gevallen en volledig op zichzelf zijn teruggeworpen. Het modulaire ontwerp refereert aan containerbouw maar vormt door de plaatsing rond een driehoekig plein een beschutte eenheid. De jury waardeert de visuele analyse die verloopt van stripverhaal naar diagram naar plattegronden. Ook vindt ze de locatie van het project, tegenover het Ministerie van Financiën, goed gekozen. Deze problematiek los je namelijk niet op met architectuur alleen, er is erkenning voor nodig en een financiële basis.

Naam student: JJ van Elswijk

Studio: Housing for migrant workers

Docenten: Piero Medici, Renzo Sgolacchia, Ana Luisa Moura, Rachel Sender

Zonder wrijving geen glans

Dit verdichtingsplan voor de stad Nijmegen beschouwt niet alleen bewoners en gebruikers maar ook natuur, cultuur en beleving als 'stakeholders' van de stad. Er is gekozen voor een driedelige aanpak door (1) voort te borduren op bestaande structuren, (2) een nieuwe structuur te introduceren in aansluiting op het bestaande, en (3) het parkachtige karakter van de stad voort te zetten. De jury ziet een zorgvuldig plan waarin echt door de schalen heen is gewerkt. Zij heeft waardering voor de degelijkheid van dit project dat op realistische wijze is doorgerekend en waarin de pijnlijke keuze voor sloop niet uit de weg is gegaan.

Naam student: Joep Vugts

Studio: Intense stad Nijmegen

Docenten: Franz Ziegler, Stef Bogaerds, Paul Broekhuisen, Rubén Dario Kleimeer

DOMA

Dit ontwerp doorbreekt de standaardlogica van woningplattegronden als een optelsom van kamers, vierkante meters en privé-eigendom. Het zoekt een antwoord op de vraag naar nieuwe manieren van wonen waarin flexibiliteit en delen centraal staan. Hier krijgt dit vorm in een compacte open plattegrond met een rondlopende kern waarin gedeelde functies zoals wassen, koken en opbergen zijn ondergebracht. Rondom is vrije ruimte die met behulp van taatsdeuren, gordijnen en objecten zoals een tafel die van binnen naar buiten steekt, kan worden ingedeeld en gebruikt op basis van de wensen en gewoonten van de bewoners. De jury is enthousiast over deze woonruimte die 'meeplooit' met verandering, en ziet hierin een hoopvolle innovatie.

Naam student: Leonoor van Dijk

Studio: Typisch wonen

Docenten: Robert-Jan de Kort, Andrea Prins, Max Hart Nibbrig

MZO

De opdracht van deze studio was een woongebouw te ontwerpen waarin verschillende soorten zorg voor kwetsbare bewoners werden geïntegreerd. De vraag wat 'zorg' eigenlijk is, welke vormen het kan aannemen en of we niet allemaal van tijd tot tijd zorg nodig hebben, liggen aan de basis van dit ontwerp. Het brengt twee op het eerste gezicht onverenigbare doelgroepen samen in een complex: jongeren met verslavingen, psychische stoornissen en gedragsproblemen, en expats. Wat deze groepen verbindt is de behoefte aan een sociaal netwerk. Dit wooncomplex biedt daarvoor volop gelegenheid en ruimte. De jury heeft veel waardering voor het onderzoek dat is verricht. Ook de presentatie waarvoor letterlijk verschillende brillen kunnen worden opgezet, is inventief.

Naam student: Linda Spuijbroek

Studio: Met zorg ontwerpen

Docenten: San Dino Arcilla, Frank Botman, Paul van den Bergh

New history

De Maarhuizen boerderij in Groningen, de casestudy voor dit ontwerpatelier, vormde de inspiratie voor een restauratie-transformatieontwerp dat de gelaagde kwaliteiten van dit bouwwerk omarmt. In plaats van de constructie recht te trekken en de oppervlakken glad te strijken, doet dit project precies het tegenovergestelde — en met overtuiging. Het ontwerp richt zich op de centrale gang die als een palimpsest de sporen uit vroeger tijden in zich draagt. De jury was geïntrigeerd door de wijze waarop deze 'material ghosts' met zorg zijn omringd om daarmee de geschiedenis van dit huis tastbaar en beleefbaar te houden. Vooral de eigenzinnige maquette zet de uitstraling van lagen, materialen en texturen uiteen en maakt ze ervaarbaar.

Naam student: Mari-Lynn Kieviet

Studio: Hemp and lime assembly

Docenten: Anna Zan, Eline Hoftiezer, Sjoerd Willem Bosch

Stacked spaces

Dit ontwerp voor een complex met veertig sociale huurwoningen heeft een Community Land Trust als financieel model om daarmee de betaalbaarheid van de woningen ook voor de toekomst te kunnen waarborgen. Op een bescheiden plot aan de Persoonshaven verrijst een compact bouwblok dat op basis van een Tetris-principe is opgevuld met veertig unieke woningen voorzien van dakterrassen. De collectieve buitenruimtes vindt de jury wat aan de bescheiden kant en zij had hier ook graag 'buitenleven' en beplanting in gezien. Toch is ze onder de indruk van de ontwerpintelligentie waarvan

het complex getuigt evenals het vaardige tekenwerk en de prachtige maquette. De inzet van een modulair houten bouwsysteem draagt verder bij aan de kracht van dit ontwerp dat idealisme koppelt aan maakbaarheid.

Naam student: Matteo Rizzo

Studio: Platform Woonopgave. Wonen is een recht!

Docenten: Sanne van Manen, Violette Schönberger, Mirjam Veldhuizen van Zanten

Park Haven Negentig

Dit ontwerp is een vertaling van de New Yorkse appartementenblokken van de Italiaans-Amerikaanse architect Rosario Candela naar de Parkhaven in Rotterdam. Het toont hoe een luxe woonomgeving in ruime appartementen eruit zou kunnen zien op deze locatie. De jury observeert dat de klassieke verdeling in plint, middendeel en kroon uit Candela's gebouwen hier een eigen vertaling krijgt. De plint krijgt een openbaar karakter met voorzieningen als fietsenstalling en kinderopvang, het middenstuk bevat 4- en 5-kamerappartementen en de kroon is een openbare daktuin met uitzicht over park en stad. De jury heeft waardering voor de presentatie waarin de dummy inzicht geeft in de ontwerpafwegingen en de maquettes getuigen van een iteratief ontwerpproces.

Naam student: Merve Coban – De Rooij

Studio: 71 East 71st Street

Docenten: Job Floris, Caspar Frenken

Bridge the community

Het Community Land Trust-model vormde de inspiratie voor dit project dat ruimte biedt aan een inclusieve woon-werkgemeenschap van duurzame betaalbaarheid. Het overbruggen gebeurt hier in letterlijke zin met een goed geplaatste verbinding vanaf het Rotterdamse Dakpark over de Vierhavenstraat naar het voormalige industriegebied Merwe Vierhaven (M4H). Het overbruggen gaat in sociaal-maatschappelijke zin over de sterke sociale cohesie die hier ontstaat doordat bewoners en gebruikers samenwerken, samen leven en samen beslissingen nemen. De jury is enthousiast over dit zorgvuldig uitgewerkte project dat van waarde is zowel op architectonisch als stedenbouwkundig niveau. Zij is nieuwsgierig gemaakt naar de aansluiting tussen ronde onderbouw met doorwaadbare plint en de rechthoekige bovenbouw. De referentie naar de monumentale ferrodome verderop in het gebied vindt zij een sterke keuze.

Naam student: Pim van Adrichem

Studio: CLT x M4H

Docenten: Stephanie Zeulevoet, Maciej Wiczorkowski, Thieme Hennis, Falk Lennart Kremzow

Agriforma Circularis

Als we de stedelijke omgeving doorgronden als een systeem van onderling verbonden elementen en krachten, dan stelt ons dat in staat om het naar onze hand te zetten en gezonder en productiever te maken. Dat is de aanname achter dit project. De ontwerper selecteerde als locatie een voormalig spoorknoppunt in het Brusselse stadsdeel Schaarbeek-Vorming en verkent hoe in dit gebied met een enorme uitstoot van industrie en verkeer en vervuilde grond een onverwachte veerkracht schuilt. Met holistische blik wordt geanalyseerd hoe het metabolisme van tijd, stromen en ruimte kan worden bijgestuurd in een proces van drie fasen: zuivering, productie en zelfvoorziening. De jury is gebiologeerd door de presentatie van dit project, een variatie op de Kate Rayworth doughnut waarin systeem en proces samen zijn ondergebracht. Het resultaat is hier dus geen ruimtelijk

ontwerp is maar een analyse met strategie. Dit project getuigt van intelligentie en de vaardigheid om complexe systemen te visualiseren, al vraagt dit ook heel wat van de beschouwer, stelt de jury vast.

Naam student: Quintus Drop

Studio: B(S)XL, The city as a resource

Docenten: Giacomo Gallo, Philippe Allignet, Tslil Strauss, Jacopo Grilli

Goudse Bodemwaag

Dit project richt zich op de zinkende stad Gouda met als uitgangspunt de acceptatie van vernatting en bodemdaling in plaats van het gevecht ertegen. De ontwerper richt zich zowel op stad als ommeland die beiden met dit vraagstuk te kampen hebben maar waarvoor verschillende oplossingen worden aangedragen. De stad wordt losgekoppeld van de bodem om ruimte te maken voor het water, het ommeland maakt de transitie naar natte vormen van landbouw. De jury is geïntrigeerd door deze tweeledige aanpak met een focus op de stadsrand waar de twee systemen samenkomen in wat de jury opvat als een 'proefstrook van oplossingen'. De verbondenheid tussen stad en (productie)landschap is niet alleen een historisch gegeven maar ook relevant voor de toekomst. De prachtig getekende Nieuwe Waag als boerenmarkt en plek van ontmoeting tussen burgers en boeren belichaamt dit.

Naam student: Stef Vellekoop

Studio: Gezonken stad

Docenten: Jens Jorritsma, Thijs de Boer, Paul Zwagerman

Over de Studenten Maaskantprijs, de jury en het juryproces

De Studenten Maaskantprijs van de Rotterdamse Academie van Bouwkunst wordt jaarlijks uitgelooft aan het beste studentenwerk dat in het voorafgaande jaar aan de academie is vervaardigd. De prijs richt zich daarmee nadrukkelijk op tussentijdse resultaten. De schijnwerper is gericht op de ontwikkeling die studenten tijdens hun opleiding doormaken: hoe scherpen ze hun gedachten en versterken ze hun ontwerpvaardigheden, hoe ontwikkelen ze hun visie op ruimte en de rol van de ontwerper in de samenleving? En wat levert dit op aan ontwerpen en ontwerpend onderzoek?

De prijs stelt zich ten doel jaarlijks een student te onderscheiden die 'door kwaliteit en karakteristiek van het studieresultaat een (culturele) bijdrage heeft geleverd aan onderwijs, onderzoek en praktijk van de architectuur of stedenbouw.' Dit brengt het uitgangspunt van de prijs mooi in beeld want het is dus niet alleen de opleiding die de student iets te bieden heeft maar het is – ook andersom – de student die een bijdrage kan leveren aan de opleiding. Dit alles speelt zich af binnen de bredere context van uitwisseling tussen opleiding en praktijk die zo kenmerkend is voor het onderwijs aan de Academie van Bouwkunst.

De Studenten Maaskantprijs werd in 1969 in het leven geroepen door architect Huig Maaskant, medeoprichter van de Rotterdamse Academie van Bouwkunst. In 1978 volgde het initiatief voor de Rotterdam Maaskantprijs, een tweejaarlijkse prijs bestemd voor één of meerdere personen die zich in bijzondere mate hebben onderscheiden op het terrein van architectuur, stedenbouw en landschapsarchitectuur. In 1985 kwam daar nog de Jonge Maaskantprijs bij als aanmoedigingsprijs voor architecten, landschapsarchitecten en stedenbouwkundigen van 35 jaar of jonger. Samen met de Studenten Maaskantprijs vormen de Jonge Maaskantprijs en de Rotterdam Maaskantprijs nu een trojka die het mogelijk maakt om architecten en stedenbouwkundigen in verschillende fasen van hun loopbaan te onderscheiden: als student, als jonge professional en als ervaren professional. Na een naamswijziging tot Iktinosprijs in de jaren zeventig, draagt de prijs sinds editie 2024 weer vol trots haar oude naam: Studenten Maaskantprijs.

Voor deze prijs selecteren de deelnemende studenten per studio de inzending voor de Studenten Maaskantprijs als primo inter pares. Deze 'beoordeling door gelijken' leidt tot diepere dialoog en reflectie binnen de studio's en brengt in beeld wat studenten op dit moment beweegt. Het resulteerde voor 2025 in 23 fascinerende inzendingen van de 23 ontwerpstudio's die in het studiejaar 2024-2025 op de academie werden aangeboden.

Een jury van alumni heeft zich over deze inzendingen gebogen. Met een voorbereiding op basis van een digitaal dossier met tekst en beeld is op de jurydag van 18 november in een aantal rondes toegewerkt naar een shortlist van drie inzendingen. Daarvan is er een als winnaar aangewezen.

De jury van 2025 bestaat uit: Riëtte Bosch, Christiaan Cooman, Michał Długajczyk, Roos Limburg en Ayla Stomp. Voorzitter is Simone Drost, sinds 2021 voorzitter van de Stichting Vrienden van de Academie. Architectuurhistoricus Catja Edens is auteur van het juryrapport. De winnaar ontvangt een sieraad ontworpen door Ilse van der Laan en een stipendium van tweeduizend euro te besteden aan een activiteit in het verlengde van de studie, zoals een studiereis of deelname aan een workshop of symposium. De Studenten Maaskantprijs 2025 werd uitgereikt tijdens een feestelijke bijeenkomst in het gebouw van de RAvB op 28 november 2025.